

nud

Paparuz

dar tu erai goală
și cuvintele ți se scurgeau
pe bărbie
pe sâni
aproape nemestecate
erai goală
și lumea se îmbulzea
să te umple
ca și cum n-ai fi fost
sau poate tocmai de aceea
doar lacrimile ți se învâртеau
în jurul capului
ca un nimb sfidător
erai goală în mijlocul
celor plini de ei
ca o păpușă
ca o lună
ca un pahar
iar sufletul tău
îmi sorbea
toate sentimentele
îngrădindu-le la un loc
într-o gaură neagră
într-un alt univers
aș fi putut muri de singurătate
încă mai pot
dar tu ești încă goală
pe pedestalul ochiului meu vitraliu
și nu-mi pot permite
să îl închid